

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatelky **T. H. N.**, zastoupené JUDr. Františkem Sajfertem, advokátem se sídlem v Libochovicích, Paříkovo nám. 482, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 1. 2005, č. j. 24 Az 225/2004 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 1. 2005, č. j. 24 Az 225/2004 - 42, byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 12. 3. 2004, č. j. OAM-620/VL-10-05-2004, jímž bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovatelce podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a současně bylo rozhodnuto, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

V kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě stěžovatelka uvedla, že ji podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Ministerstvo a posléze i krajský soud se nezabývaly podstatou její žádosti o azyl, nebo tato podstata byla špatně a nepřesně interpretována ze strany osob provádějících pohovor k žádosti o azyl. Skutková podstata její žádosti o azyl je totiž motivována politickými důvody a strachem z pronásledování. V této souvislosti je nesprávné tvrzení, že její žádost je motivována ekonomickými důvody. Jednoznačný závěr o ekonomické motivaci byl učiněn na základě protokolu o pohovoru k žádosti o azyl. Právě tento pohovor však byl veden takovým stylem, že většina otázek byla zaměřována právě na její ekonomickou situaci. Celková koncepce pohovoru byla předem dána a stěžovatelka byla systematicky vedena k tomu, aby na položené otázky, které byly silně zavádějící, sama uvedla, že motivem její žádosti jsou i ekonomické důvody a snaha o legalizaci pobytu. Z těchto zmanipulovaných otázek a odpovědí pak nebylo možné učinit jiný závěr, než k jakému došlo ministerstvo. Podle jejího názoru je nesprávný celý postup při provádění pohovorů k žádosti o azyl, kdy je na jedné straně stanoveno, že se má žadatel sám vyjádřit k důvodům, které jej vedou k podání žádosti o azyl, a na straně druhé je celý pohovor veden

formou otázek a odpovědí, které jsou zavádějící a zmanipulované tak, aby předem vyloučily možnost posouzení důvodů žadatele za takové, aby mohlo být jeho žádosti o udělení azylu vyhověno. Z těchto důvodů se domáhala zrušení napadeného rozsudku a přiznání kasační stížnosti odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být soudem meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud nepřihlíží.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že § 104 odst. 4 s. ř. s. brání tomu, aby stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňovala jiné právní důvody, než které uplatnila v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáváno, ač tak učinit mohla, a § 109 odst. 4 s. ř. s. brání tomu, aby poté, co bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, uplatňovala skutkové novoty. K takto uplatněným novým skutečnostem Nejvyšší správní soud při svém rozhodování nepřihlíží. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů neuplatněných v řízení před soudem a nemožnost uplatňování skutkových novot je třeba vztáhnout k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. ve lhůtě uvedené v § 72 odst. 1 s. ř. s.

Porovnáním obsahu žaloby a kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil, že skutečnosti uvedené v kasační stížnosti jsou nové a důvody v ní obsažené stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem. Zatímco v žalobě stěžovatelka uváděla jiné skutečnosti, když k obecně formulovaným citacím jednotlivých ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nelze přihlížet, tj. že má strach vrátit se do Vietnamu, protože tam má dluh 6000 USD, nemá tam ani byt a ani nikoho, kdo by jí pomohl přežít, že chtěla jet do Německa, ale skončila zde a nemá tady nikoho, kdo by jí pomohl, nemá žádné doklady, a proto požádala o azyl, v kasační stížnosti uvedla, že její žádost o azyl byla motivována politickými důvody a strachem z pronásledování (nové skutečnosti), a dále uváděla nové důvody v žalobě neuplatněné, tj. že ministerstvo a posléze i soud se nezabývaly podstatou její žádosti o azyl, tato podstata byla špatně a nepřesně interpretována ze strany osob provádějících pohovor k žádosti o azyl a že jednoznačný závěr o ekonomické motivaci byl učiněn na základě protokolu o pohovoru k žádosti o azyl, který však byl veden takovým stylem, že většina otázek byla zaměřována právě na její ekonomickou situaci, celková koncepce pohovoru byla předem dána a stěžovatelka byla systematicky vedena k tomu, aby na položené otázky, které byly silně zavádějící, sama uvedla, že motivem její žádosti jsou i ekonomické důvody a snaha o legalizaci pobytu.

Nejvyšší správní soud proto z důvodu výše uvedeného kasační stížnost jako nepřípustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. července 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu